

ten efter systemet med fælles beskatningsprocent, hvilket efter bestemmelsen i kommuneskattelovens § 9 a, stk. 1 b) er tilfældet, hvis de har mindst 500 indbyggere bosat i forstadsbebyggelser),

3) sognekommuner, i hvilke kommunalbestyrelsen efter bestemmelsen i kommuneskattelovens § 9 b, stk. 1, har besluttet, at den kommunale beskatning skal ske ved anvendelse af en for alle kommunens skatteydere fælles beskatningsprocent i stedet for ved anvendelse af det hidtidige system med beskatning efter lejligheden.

For skatteårene 1961-62 og 1962-63 har kommunalbestyrelserne i de under 1)-3) nævnte kommuner yderligere — i medfør af § 3, stk. 2, i lov nr. 53 af 11. marts 1961 — været berettiget til at anvende et personfradrag på enten 4.000 kr. eller 3.500 kr. for skatteydere, der ved beregningen af skat til staten stilles som forsørgere; i så fald har fradraget for andre skatteydere udgjort henholdsvis 2.500 kr. og 2.000 kr.

De her omtalte kommuner, der således i skatteårene 1961-62 og 1962-63 har kunnet vælge mellem 4 forskellige sæt personfradrag, har, som det fremgår af nedenstående oplysninger, i vidt omfang benyttet sig af de foreliggende valgmuligheder.

For skatteåret 1962-63 anvender 878 sognekommuner frivilligt beskatningsprocent. Heraf benytter det store flertal, 700 kommuner, det mindste personfradrag på 3.000 kr./2.000 kr. Henholdsvis 74 og 67 kommuner anvender de to midlertidige sæt personfradrag på 3.500 kr./2.000 kr. og på 4.000 kr./2.500 kr. Kun 37 af de pågældende

sognekommuner anvender lovens normale personfradrag 4.500 kr./2.500 kr.

Af de 26 købstæder og flækker med under 4.000 indbyggere anvender for skatteåret 1962-63 3 personfradraget 3.000 kr./2.000 kr.; samme fradrag anvender Marstal handelsplads. De midlertidige fradrag 3.500 kr./2.000 kr. og 4.000 kr./2.500 kr. anvendes af henholdsvis 1 og 7 kommuner, medens 15 anvender personfradraget 4.500 kr./2.500 kr.

Til købstæder og flækker med under 4.000 indbyggere findes 2 omegnskommuner, der i skatteåret 1962—63 skal anvende beskatningsprocent; i begge kommuner anvendes personfradraget 4.500 kr./2.500 kr.

Baggrunden for bestemmelserne i loven af 11. marts 1961: at en del af de mindre købstæder samt en del af de sognekommuner, der frivilligt anvender beskatningsprocent, har ønske om at anvende højere personfradrag end kommuneskattelovens minimumsfradrag på 3.000 kr./2.000 kr., men på den anden side ikke for tiden mener at kunne anvende lovens normale fradrag på 4.500 kr./2.500 kr., må stadig antages at være til stede. Det foreslås derfor ved nærværende lovforslag at give de kommunegrupper, der for skatteårene 1961-62 og 1962-63 har haft adgang til at vælge personfradragene 4.000 kr./2.500 kr. og 3.500 kr./2.000 kr., ret til også fremover at vælge disse fradrag, således at der for disse kommuners vedkommende også for fremtiden er mulighed for valg mellem 4 sæt personfradrag.